

Huzur-i Enver (Eyyedehullahu binasril aziz) 31 Ağustos 2018'de Londra'da Beyt-ül Futuh camiinde Cuma hutbesi irşad etti. Teşehhüd ve Fatiha suresini okuduktan sonra şöyle buyurdu:

Hız. Ümeyr bin ebi Vakkas Bedir savaşına katılmış sahabelerden biri idi. Hız. Ümeyr, hız. Saad bin Ebi Vakkas'ın küçük kardeşı idi ve ilk Müslümanlardan idi. Annesinin ismi Hamne binti Süfyan idi. Kureyş'in Benü Zühre kabilesinden idi. Kendisi Bedir savaşına katıldı ve orada şehit oldu. Hız. Resulü Allah (sav) hız. Ümeyr ve hız. Amr bin Muaz arasında muvahat (kardeşlik) kurmuştu. Bedir savaşı ile ilgili şöyle yazılıdır: Medine'den biraz uzağa gidince Hız. Resulü Allah (sav) konaklanılmasını emretti ve orduyu kontrol etti. Hız. Resulü Allah (sav) ile birlikte savaşmak arzusuyla gelmiş olan küçük yaştağı gençleri geri yolladı. Hız. Ümeyr bin ebi Vakkas da küçük yaştağıdı. O, yaştağı küçük olanların geri gönderildiğini duyunca askerlerin arasında oraya buraya saklanmaya başladı. Fakat sonunda sıra ona geldi ve Hız. Resulü Allah (sav) onun da geri dönmesini emretti. Hüküm duyunca hız. Ümeyr ağlamaya başladı. Hız. Resulü Allah (sav) onun olağanüstü arzusunu görünce Bedir'e katılmasına izin verdi. Bir rivayette bildirildiğine göre Hız. Resulü Allah (sav) mübarek eli ile ona kılıç kuşandırdı. Hız. Ümeyr bin ebi Vakkas Bedir savaşında şehit olduğunda 16 yaşında idi.

Bir diğere sahabe, Ensar'dan Kutba bin Amir. Amir bin Hadida'nın oğlu idi. Hız. Osman'ın hilafet döneminde vefat etti. Annesinin ismi Zeyneb binti Amr'dır ki bir kızı hız. Ümmü Cemil'dir. Hız. Kutba, birinci biat ve ikinci biatin her ikisine de katıldı ve kendisi, Mekke'de Hız. Resulü Allah'a (sav) biat eden altı ensardan biridir. Onlardan önce ensardan hiçkimse Müslüman olmamıştı. Hız. Kutba, Hız. Resulü Allah'ın (sav) ashabı arasında usta okçulardan sayılmaktadır. Kendisi, Bedir, Uhud, Hendek ve diğere bütün savaşlara Hız. Resulü Allah (sav) ile birlikte katıldı. Uhud savaşında kahramanca savaştağı. O gün dokuz yara aldı. Mekke'nin fethinde Benü Selma'nın bayrağı onun elinde idi. Bedir savaşında hız. Kutba'nın sebatının şanı şuydu ki kendisi iki saf arasına bir taş koydu ve bu taş kaçmadıkça ben de kaçmayacağım dedi. Yani şart koydu ki canım elden giderse gitsin ama ben savaş meydanını bırakıp kaçmayacağım. Onun kardeşı Yezid bin Amir yetmiş ensar ile birlikte Ukba biatine katılmıştı. Ebu Hatem'den, hız. Kutba bin

Amir'in, Hz. Ömer'in hilafet döneminde vefat ettiği rivayet edilmiştir, halbuki İbni Habban'a göre o, Hz. Osman'ın hilafet döneminde vefat etti.

Bahsedeceğim bir diğer sahabe Hz. Şuca bin Vehb'dir. Vehb bin Rabia'nın oğludur. Yemame savaşında şehit olmuştur. Kendisine Şuca bin ebi Vehb de denir. Uzun boylu, ince bedenli ve çok gür saçlı idi. Hz. Şuca, Peygamber Efendimize başlangıçta "lebbeyk" diyen yüce sahabelerden sayılmaktadır. Peygamberliğin altıncı yılından sonra Hz. Resulullah'ın (sav) işareti üzerine Habeşistan muhacirlerinin ikinci kafilesine katıldı ve Habeşistan'a gitti. Bir müddet sonra Mekkelilerin Müslüman olduğu söylentisini duyunca Hz. Şuca, Mekke'ye geri döndü. Bir müddet sonra Hz. Resulullah (sav) Ashab-ı Kiram'ın Medine'ye hicret etmesine izin verdi. Bunun üzerine o da kardeşi Ukba bin Vehb ile birlikte Mekke topraklarına veda ederek Medine'ye geldi. Hz. Şuca, Bedir, Uhud, Hendek savaşları dahil bütün savaşlara Hz. Resulullah (sav) ile birlikte katıldı ve kırk yaşından biraz fazla ömre ulaşarak Yemame savaşında şehit oldu. Hz. Resulullah (sav), Suriye'nin yakınındaki Avta denen yerin lideri Haris bin Ebi Şemer Gassanî'ye Hz. Şuca'yı bir tebliğ mektubu ile elçi olarak yollamıştı.

Hicri 8 yılı Rebiül Evvel ayında Hz. Resulullah (sav), Beni Havazin kabilesinin bir kolu olan Benü Amir'in Müslümanlara karşı savaş hazırlığında olduğu haberini aldı. Hz. Resulullah (sav) Hz. Şuca'ya yirmi dört mücahit vererek Beni Amir'in başını ezmekle görevlendirdi. O zaman Beni Amir'in adamları Medine'den beş gecelik uzak mesafede Mekke ve Basra arasındaki bir yerde çadırlarını kurmuş bekliyorlardı. Hz. Şuca, mücahitlerle birlikte geceleri yol alıp gündüzleri gizlenerek sabah vakti birdenbire Beni Amir'in tepesine dikiliverdi. Onlar Müslümanları birdenbire tepelerinde görünce korkuya kapıldılar ve saldırıya hazır olarak ve tam teçhizatlı asker olarak gelmiş olmalarına rağmen herşeyi bırakıp kaçmaya başladılar. Hz. Şuca mücahitlerine onları takip etmemelerini ve onların bıraktığı deve, keçi, mal ve ganimetleri alıp Medine'ye dönmeyi emretti. Her mücahide on beş deve düşmesinden ganimetin çokluğu tahmin edilebilir, diğer mal ve ganimetler ise buna ilave idi. Yani saldırganlar tam hazırlıklı olarak gelmişlerdi ve savaş teçhizatları vardı.

Bahsedeceğim bir başka sahabe Hz. Şammas bin Osman. Osman bin Şerid onun babası idi. Hicri 3 yılında Uhud savaşında şehit oldu. İsmi Osman ve lakabı Şammas idi. Benü Mahzum'dan idi ve İslamiyet'in başlangıcında Müslüman olmuştu. Hz. Şammas bin Osman ve annesi Hz. Safiye binti Rabia, Habeşistan'a yapılan ikinci hicrete katılmışlardı. Annesi, Bedir savaşında öldürülen Mekke liderlerinden Şiğbe ve Utbe'nin kızkardeşi idi. Kendisi Habeşistan'dan döndükten sonra Medine'ye hicret etti. Hz. Şammas bin Osman Bedir ve Uhud savaşlarına katılmıştı. Uhud savaşında çok yürekli savaştı. Hz. Resulullah (sav), ben Şammas'ı kalkan gibi gördüm, buyurdu. Hz. Şammas, Peygamber Efendimizin önünde kalkan olmuştu, ağır şekilde yaralandı, kendisi o vaziyette Medine'ye götürüldü. Henüz son nefeslerindeyken Hz. Aişe'nin evine götürüldü. Hz. Ümmü Selma, benim amcaoğlum benim değil de başka birinin evine mi götürülecek? dedi. Peygamber Efendimiz (sav), onu Ümmü

Selma'nın yanına götürün, buyurdu. Nitekim kendisi oraya götürüldü ve orada vefat etti. Sonra Hz. Resulü Allah (sav) emri ile Uhud'a götürüldü ve üzerindeki elbise ile oraya defnedildi. Hz. Şammas o zaman 34 yaşındaydı.

Bir diğer sahabe Hz. Ubas bin Cabr. Babasının ismi Cabr bin Amr idi. Hicri 34 yılında yetmiş yaşında vefat etti. Ensar'ın Benü Harise kabilesinden idi. Cahiliyet döneminde onun ismi Abduluzza idi. Hz. Resulü Allah (sav) onu değiştirerek Abdurrahman koydu. O, Hz. Resulü Allah (sav) ile birlikte Bedir savaşı da dahil bütün savaşlara katıldı. Yahudi Kaab bin Eşref'i öldüren sahabelere o da dahildi. Hz. Resulü Allah (sav) Hz. Ubas ile Hz. Enes arasında muvahat (kardeşlik) kurmuştu. Hz. Osman (ra) onun cenaze namazını kıldırdı ve Cennet-ül Baki'ye defnedildi. Peygamber Efendimizin döneminde görme gücü gidince Hz. Resulü Allah (sav) kendisine bir baston verdi ve bununla aydınlık elde et, buyurdu. Nitekim o baston onun önünde aydınlık saçardı.

Huzur-i Enver dedi ki şöyle bir rivayet de vardır: Hz. Mesih-i Mevud'un (as) üç sahabeti yolculuk yapıyorlardı ve gece karanlıktı, aynı şekilde Allah-u Teala onlara şöyle bir manzara gösterdi ki bir ışık onların önü sıra gidiyordu.

Hz. Osman (ra), Hz. Ubas'ın hastalığı sırasında ziyaret için gittiğinde baygın bir haldeydi. Kendine geldiğinde Hz. Osman (ra), kendini ne halde görüyorsun, dedi. O, bir devenin dizlerine bağlanan bir ip dışında biz halimizi iyi görüyoruz, biz onu yanlışlıkla kaybetmiştik, şimdiye kadar onun yükünden kurtulamadık, dedi.

Hz. Enes'ten rivayet edilmiştir: Hz. Resulü Allah'tan (sav) daha çabuk ilkinci namazını kılan kimse yoktu. Ensar'dan iki kişi vardı ki onların evi Mescid-i Nebevi'den en uzaktaydı. Birisi Hz. Ebu Lebabe bin Abdulmünzir diğeri Ebu Ubas bin Cabr idi. Ebu Lebabe'nin evi Kuba'da ve Ebu Ubas'ın evi Beni Harise'de idi. Bu iki sahabe Hz. Resulü Allah (sav) ile birlikte namaz kılarlar ve kendi mahallelerine döndüklerinde daha orada ilkinci namazı kılınmamış olurdu. Hz. Abdullah bin Ubas, Hz. Resulü Allah'tan (sav) şöyle rivayet etmiştir: Peygamber Efendimiz (sav) buyurdu ki, Allah yolunda adımını toza toprağa bulayan kimseye Allah ateşi haram etmiştir.

Bir diğer sahabe Hz. Ebu Akil bin Abdullah Ensari. Babasının ismi Abdullah bin Sağleba idi. Hicri 12 yılında Yemame savaşında şehit oldu. Bedir, Uhud, Hendek savaşları, kısacası bütün savaşlarda Hz. Resulü Allah (sav) ile birlikte idi. Yemame savaşında hicri 12 yılında Hz. Ebubekir Sıddık'ın hilafetinde şehit oldu. Kendisi, Hz. Resulü Allah (sav) sadaka verilmesini emrettiğinde bütün gece çalışıp her ne kazandıysa hepsini sadaka olarak veren sahabelerden idi. Allame ibni

Hacer Eskalani şöyle beyan eder: Kendisine Ashab-üs Sağ da denir. Olay şöyle oldu: Hz. Abdurrahman bin Avf malının yarısını aldı geldi. Ensar'dan fakir Müslümanlardan biri, Ebu Akil öne çıkarak şöyle dedi: Ya Resulullah! Ben iki sağ hurma karşılığında gece boyunca kuyudan su çektim ve bir sağ hurmayı ev halkım için bıraktım ve diğer sağ da budur. Münafıklar, Allah ve Resulü, Akil'in sağından ganidir (doygundur) dediler. Bunun üzerine Allah-u Teala şöyle buyurdu:

□□□□□□□□□□ □□□ □□□□□□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□
□□□□□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□ □□□□□□□□□□□

gönüllü olarak sadaka veren müminleri ve alın terleriyle elde et-tikleri dışında bir şey bulamayanları suçlayan ve kendileriyle alay edenler münafıktır.

Kendisi, Müseyleme kezzab'a son saldırıyı yapan ensarî sahabe idi. İbni Saad şöyle beyan eder: Yemame savaşında Müslümanlardan en önce Hz. Ebu Akil yaralandı, boynu ile kalbi arasına ok saplanmıştı, saplanmış ve eğilmişti, bundan dolayı o şehit olmadı, sonra kaldırılıp çadıra götürüldü. Savaş kızıştığında Hz. Muhan bin Adi'nin sesini duydu, o yüksek sesle ensarı savaşmaya teşvik ediyordu. Hz. Abdullah bin Ömer diyor ki, Ebu Akil Ensarın yanına gitmek için ayağa kalktı. Ben dedim ki ey Akil! Sen ne yapmak istiyorsun, senin savaşacak gücün yok. Kendisi dedi ki o çağırın benim adımla anarak çağırıyor. Ben de dedim ki, o Ensarı çağırıyor, yaralıları değil, savaşmaya gücü olanları çağırıyor. Hz. Ebu Akil şöyle dedi: O Ensarı çağırıyor ve yaralı da olsam ben de Ensardanım, bu yüzden dizlerimin üstünde de olsa bu çağrıya mutlaka uyacağım. Hz. İbni Ömer der ki, Hz. Ebu Akil gücünü topladı, sağ eline kılıç aldı ve ey Ensar! Huneyn savaşındaki gibi düşmana tekrar saldırın, diye seslenmeye başladı. Nitekim Ensar bir araya toplandı ve Müslümanlar büyük bir kahramanlıkla düşmanın üzerine ilerlediler, o kadar ki düşman savaş meydanını bırakarak bahçelere sinmeye mecbur kaldılar. Ben Hz. Ebu Akil'e baktım, onun yaralı eli kolundan kesilerek yere düşmüştü, bedeninde can alıcı 14 yara vardı. Allah'ın düşmanı Müseyleme öldürülmüştü ve o da onun yanına düşmüştü. Hz. Ebu Akil yere uzanmıştı ve son nefesleriydi. Eğilerek ey Ebu Akil! Dedim. O, lebbeyk hazırım dedi. Ve fetih kimin oldu diye sordu. Ben dedim ki, sana müjdeler olsun ki fetih Müslümanların oldu ve Allah'ın düşmanı Müseyleme katledildi. Bunun üzerine o Allah'a hamdederek gökyüzüne doğru parmağını uzattı ve ahirete intikal etti. Allah kendisine rahmet etsin. Yüce Allah bütün sahabelerin derecelerini yükseltsin. Amin.

Huzur-i Enver şöyle dedi: Namazdan sonra iki gaip cenaze namazı kıldıracağım. Biri, Bangladeşli Mürebbi muhterem Mevlana Abdulaziz beyin cenazesidir. 26 Temmuz 2018'de vefat etti. Inna lillahi ve inna ileyhi raciun. Dördüncü sınıfta iken eğitim için Kadiyan'a gitti. Orada Hz. Mesih-i Mevud'un (as) sahabelerinin sohbetinde yetişme fırsatı buldu. Hindistan'ın

bölünmesinden sonra dışardan gelen öğrencilerin kendi ülkelerine gitmeleri söylenince kendisi Bangladeş'e geri döndü. Camia Ahmediya Rabvah'tan şahit diploması aldıktan sonra Molvi Fazıl diploması da aldı. Değişik bölgelerde mürebbi ve mübelliğ olarak hizmet etme fırsatı buldu. Kuran-ı Kerim'in Bengalce tercüme komitesinde de görev aldı. Hak yolunda esir düşme şerefi de kendisine nasip oldu. Allah-u Teala merhumun derecelerini yükseltsin ve çocuklarına da onun iyiliklerini devam ettirmeyi nasip etsin.

İkinci cenaze, Sedvala Nankana'dan muhterem Beşaret beyin oğlu Muhammed Zaferullah Şehid beyin cenazesidir. 29 ağustosta Nankana ilçesinde, akşam üstü dükkanına haydutlar saldırdılar ve onların açtığı ateş sonucu o şehid oldu. inna lillahi ve inna ileyhi raciun. Allah-u Teala merhumun derecelerini yükseltsin ve yakınlarına sabır ve dayanma gücü versin ve onun iyiliklerini devam ettirmeyi nasip etsin. Amin.